

Polish Translated by:
Barbara Józefik, M.D.,
Assistant Professor, Department of Child and Adolescent Psychiatry,
Family Therapy Unit, Jagiellonian University, Krakow, Poland

Podobieństwa i Różnice w Tworzeniu Równorzędności Wśród Egalitarnych par Północnoamerykańskich, Angielskich, Żydowsko-Izraelskich Oraz Arabsko- Izraelskich

Claire Rabin

Szkoła Prac Społecznych im. Boba Shapella
Uniwersytet Tel Awiwu, Izrael

Do celów niniejszego opracowania przeprowadzono cztery odrębne studia par, które określiły siebie jako egalitarne i pochodziły z różnych kultur. Badanie objęło 70 par z Ameryki Północnej, 10 z Wielkiej Brytanii oraz pary mieszane: 20 par izraelsko-żydowskich i 10 izraelsko-arabskich, i skoncentrowało się na cechach wspólnych oraz tym, co je różni. Rozmowy z parami izraelskimi, które określiły swoje związki jako równorzędne, odbyły się w ich domach. Po przeprowadzeniu wywiadów, wyodrębniono główne motywy, a dane zostały poddane analizie przy użyciu teorii ugruntowanej. W artykule tym zebrano motywy wspólne dla wszystkich par biorących udział w badaniu, aby porównać czy istnieją jakieś uniwersalne problemy z którymi trzeba się zmierzyć, aby partnerzy mogli uznać intymną relację za egalitarną. Idea uczciwości wydaje się być kluczową w tworzeniu przez pary równorzędnej relacji, w podobnym stopniu jak umiejętność przewyciężenia różnic związanych z płcią podczas konfliktów. Różnice i podobieństwa pomiędzy wszystkimi czterema grupami zostaną wykorzystane, aby zbadać wzajemne oddziaływanie jednostki i kultury. Szczególne miejsce zostanie poświęcone idei ciągłości, w której poziom równorzędności normatywny dla społeczeństwa wpływa na sposób w jaki para kieruje swoim rozwojem, aby osiągnąć równość w związku.

Słowa kluczowe: równość w małżeństwie, płćć, międzykulturowe studia nad rodziną, terapia dla współczesnych par, uczciwość w małżeństwie, teoria ugruntowana, badania jakościowe nad parami

Współpraca, Generatywność, Rygor i Wyobrażenia: Cztery Słowa, Aby Skupić i Ożywić Sesje Terapeutyczne

Tom Strong¹

Wydział Edukacji, Uniwersytet Calgary, Kanada

Niniejsza praca spróbuje dowieść, iż klientów, terapeutów oraz badaczy-praktyków może połączyć wspólne zainteresowanie postrzeganiem ludzkich problemów jako „zatrzymanych” form rozmowy. Podejście badania w działaniu w stosunku do problemów jednostki wywodzi się częściowo ze stworzonego przez Andersena podejścia do dylematów osobistych i rodzinnych, które pojawiają się podczas „martwych dialogów”. Dlatego też, rolą terapeuty i badacza-praktyka w tym podejściu jest zaangażowanie klientów w inne, alternatywne, formy badania dialogowego. Artykuł przedstawia cztery słowa, które wskażą jak takie badanie może zostać zoptymalizowane w sposób, który ożywi i pobudzi zarówno klientów, terapeutów jak i badaczy-praktyków.

Słowa kluczowe: badania w działaniu, terapia, badanie dialogowe

¹ Licencjonowany psycholog, profesor i dyrektor studiów podyplomowych: Edukacja w Psychologii oraz Edukacja w Polityce i Przywództwie, Uniwersytet Calgary. <http://www.ucalgary.ca/strongt>

Nauka Alfabetu: Podejście Systemowe Przez Pryzmat Koncepcji Deleuze'a i Batesona

Pietro Barbetta¹ i Maria Nichterlein²

¹Centro Milanese di Terapia della Famiglia oraz Università di Bergamo, Włochy

²AIM/CAMHS, Szpital Austin w Melbourne oraz Uniwersytet Nowej Południowej
Walii, Australia

Niniejsze opracowanie skupia się na ideach, które nadały kształt filozoficznemu podejściu Gillesa Deleuze'a oraz ich możliwym wykorzystaniu na polu terapii systemowej. W naszej opinii, idee Deleuze'a łączą się w znaczący sposób z bardziej powszechnymi i znanymi poglądami Gregorego Batesona i stanowią silną i pozytywną krytykę dominującego postrzegania wiedzy, nauki i praktyki – „linie walki”, jak określił je sam Deleuze. W swojej pracy z anty-psychiatrą Feliksem Guattari, Deleuze użył terminu *plateau* – wyraźnego nawiązania do Batesona – aby stworzyć całą filozofię życia i kreatywności, która w terapii systemowej posiada znaczące heurystyczne możliwości skonsolidowania i poszerzenia wczesnych poglądów Batesona.

Praca ta podzielona jest na dwie części: omówienie pracy Deleuze'a i ewentualnego włączenia kilku jej kluczowych koncepcji do praktyki systemowej, co zostanie zilustrowane konkretnym klinicznym badaniem jednego problemu: alkoholizmu. Bezpośrednie nawiązanie stanowi litera B (B jak *boisson* [napój]) z pracy Deleuze'a *Abecedaire*, improwizowanej rozmowy z Claire Parnet zarejestrowanej w ostatnim roku życia Deleuze'a. Przykład ten pozwoli spojrzeć na poglądy Deleuze'a na alkoholizm przez pryzmat koncepcji „cybernetyki własnego ja” (*cybernetics of self*) Batesona, z równoczesnym włączeniem idei dyspozytywów (*dispositive*) Foucaulta. Deleuze, Bateson, Foucault – jeszcze nie „zazwyczaj podejrzani”; różnią się między sobą zarówno co do istoty, jak i stylu, ale mimo to piją z tej samej butelki.

Słowa kluczowe: Bateson, Deleuze, terapia, psychoanaliza, terapia systemowa

Herezje Terapeutyczne: Konstruktywistyczne Podejście Relacyjne Do Psychoterapii

Edgardo Morales-Arandes²

Uniwersytet Portoryko

Praca ta prezentuje konstruktywistyczne podejście relacyjne do psychoterapii. Przedstawia sposób w jaki główne założenia konstruktywizmu relacyjnego mogą stworzyć produktywne ramy dla psychoterapii, zakwestionować i ponownie nakreślić jej praktyki i tradycje, oraz dać upust kreatywności i wyobraźni jej uczestników. Artykuł prezentuje trzy modalności praktyk relacyjnych, które ilustrują skuteczne możliwości terapeutycznego dialogu z perspektywy konstruktywizmu relacyjnego przy użyciu opowieści, narracji i osobistych refleksji. Trzy modalności: „otwieranie przestrzeni dialogu”, „współtworzenie i zrozumienie kompetencji i możliwości” oraz „generowanie kryzysu wiary” to przykłady wielu dialogowych możliwości, które stają się dostępne terapeutycie, jeśli przyjmie postawę, która uznaje partypacyjną, relacyjną i współtwórczą naturę rzeczywistości. Pokazują również jak poprzez uznanie mnogości głosów i perspektyw oraz przy użyciu narzędzi konwersacyjnych takich jak słuchanie, metafora, humor, snucie opowieści oraz improwizacja, klient i terapeuta mogą współpracować, aby podważyć i zdestabilizować dominujące, przesiąknięte problemami, opowieści oraz współtworzyć alternatywną i dającą nadzieję przyszłość, w której nowe znaczenia i sposoby postępowania wydają się możliwe.

Słowa kluczowe: konstruktywizm relacyjny, współtworzenie, niewiedza, praktyki relacyjne, zmiana terapeutyczna

² Autor jest adiunktem na Wydziale Psychologii Uniwersytetu Portoryko, Kampus Rio Piedras.